

שהביאה לגל של התעוררות רתית בקרב המוסלמים בכלל והשיעים, כולל אותם שבלבנון וברדומה, בפרט.

כתוצאה מכך גבר כוחם של כוהניי הדת ונוצרו קבוצות מבין השיעים בלבנון, שמטרתן אינה רק לשפר את מצב כניעתם אלא גם להפיץ את המהפכה האיסלאמית בלבנון ובמרחב כולו.

על רקע זה ניתן לזהות כיום שלושה זרמים עיקריים בקרב השיעים בלבנון: הזרם השמרני, הד מורכב מן ההנהגה המסורתית של השיעים, הנוטלת חלק במימשל והד מעוניינת בשמירה על הסטאטוס-קו והיתרונות שהוא מעניק לה. הבולטים שבהם: כמאל אסעד ועארל עסיראן.

הזרם המיליטאנטי, שואף לשנות את המישטר בלבנון, ובעיקר להביא לביטול או לשינוי נוי אמנת 1943. כך שתשונה חלוקת הכוח בין העדות, או, לחילופין, תבוטל חלוקת הכוח על-ידי מפתח ערתי ותיעשה עליידי שיטה דמוקרטית, דבר שייתן לשיעים יתרון, עקב

גרגייאורו ובהתנת מיורדים. התושבים ציפו לרגיעה ולשיקום האיזור. אך הכיבוש המתמשך הביא לתפנית בהתנהגותם, והם מצפים לנסיגת ישראל.

כך הם התקבלו כאשר נכנס צה"ל לדרום-לבנון קיב"ל לא אותו האוכלוסיה בכפרים ולצידי הדרכים בהטלת

של חבש וחזאתמה, עשויים לשאוף לכך, אולם אין הם נהנים מעוצמה צבאית ותמיכה פוליטית כזאת של הפת"ח בראשות ערפאת.

אשר לסורים — ברור שהללו אינם מעוניינים בהקמתו מחדש של מאוז טריטוריאלי פלסטיני עצמאי, ולכן יש להניח שיגבילו את פעילותם של ה-אירגונים הסורים למרותם וכי יש בכוחם גם להטיל הגבלות על אירגור ניהם של חבש וחזאתמה.

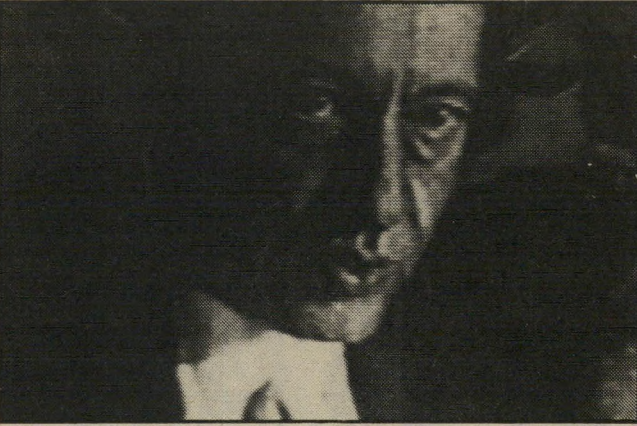
יחד עם זאת, הסורים מעוניינים להפעיל את אותם אירגונים נגד ישראל ולפיכך ייתכן שיתירו פעילות מבוקרת, כי העדיפם פעילות ברמה נמוכה של ירי וחדירות.

בנוסף לכך יש לקחת בחשבון שסוריה לא תוכל לשלוט לחלוטין בפעילות של אש"ף בדרום וכי גורמים פלסטיניים ינסו להסתגל אליו.

המקופחים ומיפלגת-אלוהים

ניעת, או לפחות צימצום פעילות אש"ף בדרום לאחר בסיסה ישראלית, מוצגים כהצעות של דוברים רשמיים כבעייה העיקרית הנוגעת לסידורי הביטחון בדרום לבנון.

אולם ייתכן מאוד שבעייה זו תתגמד לנוכח השאלה מה יקרה בקרב 500 אלף השיעים בדרום: אילו תהליכים יתרחשו

נביה ברי ראש אירגון אל-אמל, הזרוע הצבאית של תנועת המקופחים השיעית, שהיא הזרם המיליטאנטי, אך לא הקיצוני ביותר, בין השיעים, והלוחם בצבא לבנון ובכוח הרב-לאומי.

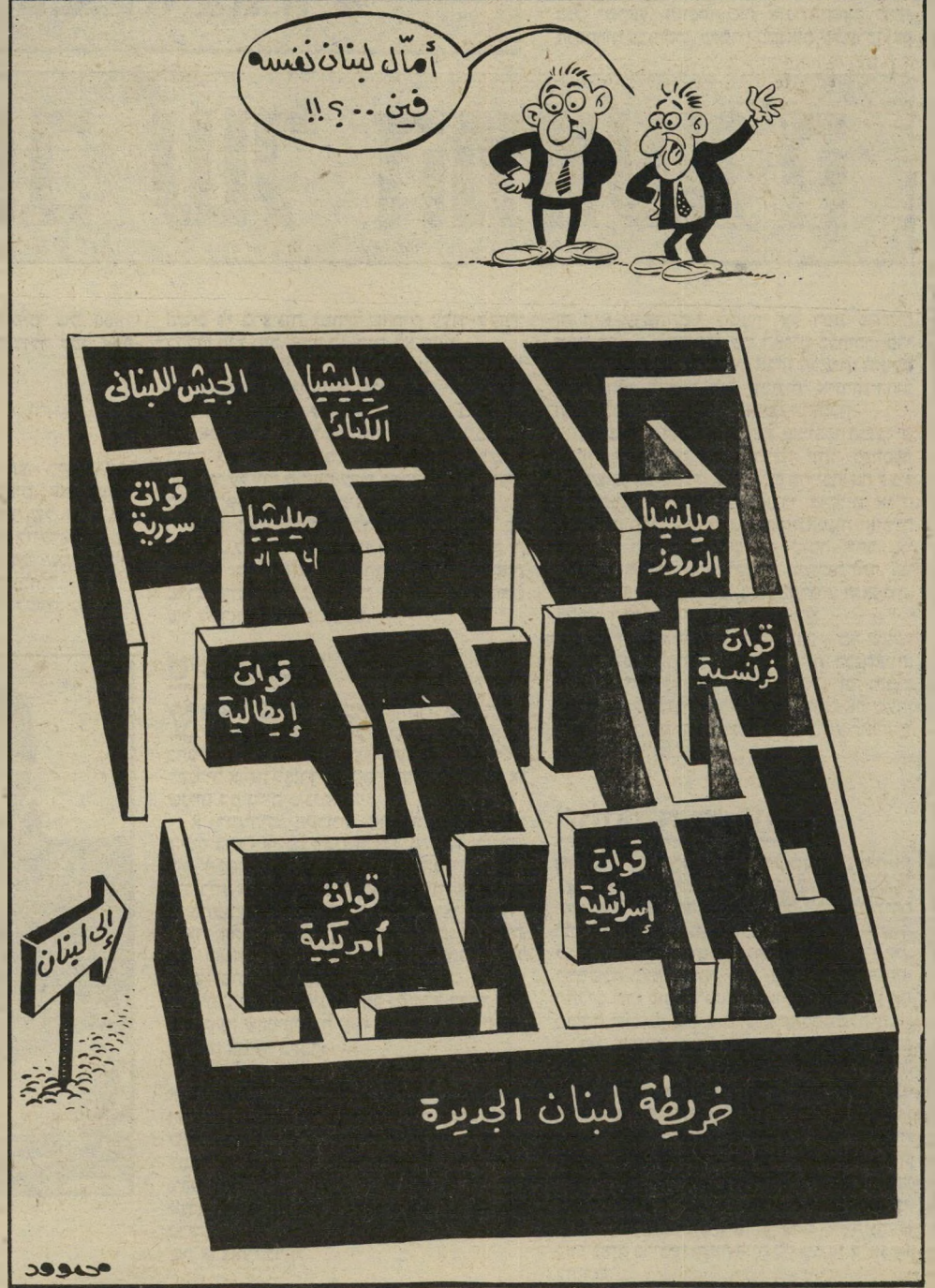
חוסין מוסאווי ראש האירגון השיעי הקיצוני אל-אמל אל-איסלאמי, שפרש מארגון אל-אמל, והפועל באיזור הבקאע. אנשיו הם אנשי הזרם הקיצוני ביותר, החומייניסטי.

היותם העדה הגדולה יחסית בלבנון.

בראש הזרם הזה עומד השייך מוחמד מהרי שמש אידין, המשמש כמנהיגה הרוחני של העדה, מאז העלמו של האימאם צדר. הזרוע הצבאית של תנועת המקופחים, אירגון אל-אמל, בראשות עורך-הדין נביה ברי, לוחם בצבא לבנון ובכוח הרב-לאומי ופועל בתיאום עם חזית ההצלה הלאומית. הזרם החומייניסטי, השואף להפיץ את המהפכה האיסלאמית מית במרחב וללחום בכופרים. שני אירגונים קיצוניים מסוג זה, אל-אמל אל-איסלאמי, בראשות פועלים באיזור הבקאע. שני אירגונים אלו פרשו בזמנו מאל-אמל. אירגון קיצוני נוסף, בראשות חוסין מוסאווי, פועל בכיירות. (המשך בעמוד 58)

השיעית בדרום-לבנון. על העדה השיעית בלבנון עבר בעשר השנים האחרונות תהליך של התעוררות. בעדה, שהיא הנחשלת והמפגרת ביותר בלבנון, נוצרו זרמים חדשים השואפים לשנות את מצבה

בקרבם, ובעיקר, כיצד ניתן למנוע את השתלטותם של גורמים חומייניסטיים קיצוניים. גורמים השולטים כבר למעשה באוכלוסיה השיעית באיזור בעלבכ, על האוכלוסיה

מתחת: כוחות סוריים, דרוזיים, ומיליצית אל-אמל. בשורה השלישית: כוחות איטלקיים וצרתיים. למטה: כוחות אמריקאיים וישראלים.

המבוך הלבנוני מפת לבנון החדשה, לפי השבועון המצרי אוקטובר: למעלה - הצבא הלבנוני והמלאנגות;